Senden ayrıldıktan sonra dört cümle söyledim; bunları üç defa tekrarladım. Eğer bunlar, senin bugün sabahtan beri söylediklerinle tartılsaydı, onlara ağır basardı

Müminlerin annesi Cüveyriye -radıyallahu anha-'dan rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bir gün sabah namazını kıldıktan hemen sonra onun yanından ayrılmış, kuşluk vaktine kadar ibadet ettiği yerde oturan Cüveyriye -radıyallahu anha-'nın yanına döndüğünde ona : «Hâlâ seni bıraktığım hal üzerine misin?» diye sordu. O da: 'Evet' dedi. Bunun üzerine Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- de şöyle buyurmuştur: «Senden ayrıldıktan sonra dört cümle söyledim; bunları üç defa tekrarladım. Eğer bunlar, senin bugün sabahtan beri söylediklerinle tartılsaydı, onlara ağır basardı: (Subhânallâhi ve bi-hamdihî adede halkihî ve rıdâ nefsihî ve zinete arşihî ve midâde kelimâtihî.) Anlamı: (Allah'ı; yarattıklarının sayısı, kendisinin hoşnutluğu, Arş'ının ağırlığı ve kelimelerinin mürekkebi miktarınca hamd ile tenzih ederim (tesbih ederim).»

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- hanımı, Müminlerin annesi Cüveyriye -radıyallahu anha-'yı sabah namazını kıldıktan sonra, günün başlangıcında namaz kıldığı yerde otururken bıraktı. Sonra gündüzün yarısı olup duhâ vakti girince geri döndü. Cüveyriye, hâlâ yerinde oturuyordu. Peygamber -aleyhisselâm- ona şöyle buyurdu: Hâlâ bıraktığım hal üzerine misin? Evet dedi: Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: Senden ayrıldıktan sonra üç defa tekrarladığım şu dört kelime var ya, eğer bunlar senin gün boyu (oturduğun yerde) yaptığın zikirlerle tartılsaydı, sevap bakımından onlara ağır gelirdi: (Subhânallah): Allah'ı bütün noksanlıklardan tenzih etmektir. (Ve bihamdihî): O'na hamd ederek tesbih etmektir. Çünkü güzel övgü yalnızca O'na aittir ve kulu buna muvaffak kılan da O'dur. (Adede Halkıhî): Allah'tan başka kimsenin sayısını bilemeyeceği bütün yaratılmışların sayısınca demektir. (Ve Ridâ Nefsihî): Allah'ın kullarından razı olduğu kimselerden razı olacağı miktarca demektir. Bu ise mahiyeti tam olarak kavranamayacak kadar büyük bir şeydir. (Ve Zinete Arşihî): Allah'ın yarattıkları içinde en büyük ve en ağır olan Arşının ağırlığınca demektir. (Ve Midâde Kelimâtihî): Allah'ın kelimelerinin mürekkebi kadar demektir. Allah'ın kelimeleri ise ne sayılabilir ne de tükenir. Bu son ifade, önceki üç kısmı da kapsar ve onları içine alır. Çünkü Allah'ın kelimelerinin mürekkebinin miktarı için ne bir son, ne bir sınır, ne de bir sayı düşünülebilir. Ancak burada maksat, çokluğun en ileri derecesini ifade etmektir. Zira önce, çok büyük olmakla birlikte sayı ile ifade edilebilen bir şey zikredilmiştir: 'yaratılmışların sayısı kadar'. Sonra bundan daha yüce bir mertebeye çıkılarak 'Allah'ın razı olacağı miktarca' denilmiştir. Ardından da yaratılmışların en büyüğü olan Arşın ağırlığı zikredilmiştir. Birincisi (adede halkıhî) sayı ve miktarı, İkincisi (ridâ nefsihî) sıfat ve keyfiyeti, Üçüncüsü (zinete

arşihî) büyüklük ve ağırlığı ifade etmektedir.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/5508